

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventvræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De causis quare non exaudiuntur orantes. Cap. LXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](#)

dat hodie, cras quoque dare paratus est, tatum
nō negligamus perēdo colligere, quantū suffi-
cit ad salutis profectū. Cūm in oratione te sen-
tis exauditū, & id quod petieras esse implerū,
noli extollī, quasi pro sanctitate tua te Deus
exaudierit, & pro tui dilectione fecerit quod
rogasti; sed cogita quod pro sua bonitate id
facere per se disposuerit, vel aliorū bonorum
preces potius atiēderit: & gratias age Deo, qui
te suæ dispositionis cooperatorem habere, &
aliorum suorum amicorum orantium in hoc
participem facere dignatus est, vt in orationis
actu & pietatis affectu merearis exaudiri, & in
exauditionis fiducia consoleris, & ex petitio-
nis tuæ impletione lātificeris, & ex his cresscas
in amore Dei, qui benignè procurat nobis oc-
casiones quibus ad orationis præsidium com-
pellimur, vt imminētes molestias euadamus;
vt bona desideria inspirat, quæ orando com-
pleri postulamus: vt cūm rogatus exaudierit,
magis ametur à nobis, & tanto sollicitius eius
voluntati parere studeamus, quo eum nostris
desideriis piè & promptè fauere & obedire vi-
demus.

*De causis quare non exaudiuntur
orantes.*

CAP. LXXI.

CAUSAE autem quare non exaudiuntur
Corantes plures sunt, Aut ex meritis culpa-
36.1.25 rum orantis. Esa. Cūm multiplicaueritis ora-
tionem non exaudiām. Et causam subiungit:
36.2.25 Manus vestræ sanguine plenæ sunt, id est, pec-
cato. Ioan. Scimus quia peccatores Deus non
36.2.25 audit. Esa. Peccata vestra absconderūt faciē eius
à vobis ne exaudiret. Aut ex tempore orandi:
36.2.25 quia nō feruenter & deuotè oramus. Ier. Ora-
bitis & exaudiām vos, cūm quæsiceritis me in
toto

toto corde vestro, quasi dicat, non aliter. Aut quia non perseverat in orādo, donec obtineat: Luc. Si perseverauerit pulsans, propter improbitatem eius surget & dabit ei. Iud. Scitote ^{Iud. 4, 12} quoniam exaudiet preces vestras si permanestis. Aut ex dissidentia exauditionis. Iac. Qui ^{Iac. 1, 6} enim hæsitat non æstimet quod aliquid accipiat. Eccli. Ante orationem præpara animam tuam: & noli esse quasi homo qui tentat Deū, scilicet si velit audire. Aut quia nocium vel indiscretum est quod petitur, sicut filij Zébedæi. Matth. Nescitis quid petatis. Iac. Petitis ^{Matt. 20, 22} & non accipitis, eo quod male petatis. Deuteronom. Cùm ploraretis coram Domino, non ^{Deut. 1, 45} audiuit vos, neque voluit acquiescere voci vestræ. Aut ut magis ad petendum quis provocetur. Gregorius: Sancta desideria dilatio- ^{Hom. 25, in Euang.} ne crescunt.] Aut ut tanto cautiùs custodiatur acceptum, quo difficiliùs impetratur. Chryso- ^{Vide Chrysostomus: Deus ad hoc beneficium suum protra- hit, vt non sit nobis vile quod donat.] Aut ut humilietur orans dum tardius exauditur: & sic duo bona proueniunt, videlicet ut insolens reprimatur elatio; & tamen petitionis nō casetur effectus. Aut ut in aliud tempus exaudi- ^{Ezod. 33, 18} ^{Mat. 17, 22} ^{4. Reg. 19, 1} ^{Esa. 37, 2} ^{4. Reg. 22,} ^{Rö. 15, 30} ^{Mat. 18, 19} ^{2. Cor. 12, 7} ^{Z. 3} ^{mulus}}

mulus carnis non est ablatus, vt virtus in infirmitate perficeretur in eo. Ut ilior s^ep^e est exercitatio tribulationis, quām quies prosperatis, licet hanc plus optemus. Ex his per contrarium potest aduerti, quē valcent ad exauditio- nem orationis, id est, culpæ remissio, fero^r & instantia, fidei confidentia, humilitas, & aliorum suffragia, & acceptæ gratiæ cum gratiarum actione studiosa conseruatio, & ut ea tan- tūm petantur à Domino, quæ ipse nouit magis expedire, & quando.

De specialibus orationibus.

CAP. LXXII.

DE SPECIALIBVS autem orationibus, quas quidam habere solent, vtrum expediatur eas dici certis horis vel diebus, Nota quod quibusdam magis expediunt, & quibusdam minus. Incipientibus & rudibus hominibus, & affectu devotionis necedum imbutis magis expediunt; vt saltem consuetudo moueat ad orationis studiū, ne semper vagi circa exteriora, à Deo fiant alieni, & frigiditorpeant, & nunquam aliquo devotionis igne calefcant. Devotionis autem affectu imbu*t*i, & amplioris cum Deo familiaritatis gratia subleuati, si nimis psalmorum & similiūm orationum multiplicationibus intedunt, spiritum obruunt, deuotionē impediunt, cor-dis libertatem quasi quodam pondere prægrauant, dum melioribus oblatis, minus pro illo tempore virilibus scrupulosius inhærent. Utuntur tamen & ipsi plerunque huiusmodi orationum subleuamento quasi quodam affatu, donec flamma deuotionis accensa, verborum solibus non indigeat; purius per se agrans, & tranquillus in sublime extollens.

Et